

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 340/09-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. januára 2010 v senáte zloženom z predsedníčky Marianny Mochnáčovej a zo sudcov Petra Brňáka a Jána Lubyho prerokoval prijatú sťažnosť M. P., B., zastúpenej advokátkou JUDr. E. L., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 194/07 a takto

r o z h o d o l :

Základné právo M. P. na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom

Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 194/07 porušené nebolo.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 340/09-8 z 28. októbra 2009 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť M. P. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 194/07.

2. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že „... Od 16. 10. 1995 sa pred Okresným súdom Bratislava V viedlo konanie o náhradu škody, spôsobenej smrťou manžela sťažovateľky v dôsledku dopravnej nehody, za ktorú nesie zodpovednosť jeden zo žalovaných... Krajský súd v Bratislave v dôsledku vydania nezákonného rozsudku, ktorý Najvyšší súd SR 31. 1. 2007 zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie, o odvolaní vedľajšej účastníčky doteraz nerozhodol, takže možno konštatovať, že konanie pred ním trvá od začiatku roka 2005, čo nie je vzhľadom na celkovú dĺžku konania /14 rokov/, predmet sporu /náhrada škody zo straty čiastočného živiteľa/ a správanie sa sťažovateľky dobou primeranou... Sťažnosťou na prieťahy v konaní zo dňa 15. 9. 2008, sme požiadali predsedníčku krajského súdu o zjednanie nápravy a skoré rozhodnutie; v odpovedi predsedníčka túto objektívnu skutočnosť uznala, ale zároveň ju ospravedlnila vysokým nápadom vecí do jednotlivých senátov.“. Sťažovateľka si taktiež uplatňuje priznanie náhrady za nemajetkovú ujmu vo výške 6 000 € vzhľadom na skutočnosť, že sú porušené jej práva a ide o prieťahy „... za

dobu 4 rokov, počas ktorej sa sťažovateľka musí boríť s pocitom neistoty a strachu, frustrácie a beznádeje...“.

3. Na základe uvedeného sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„... Základné právo M. P. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a skončenia veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, postupom Krajského súdu ... v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 194/07 porušené bolo...

Krajskému súdu ... prikazuje, aby v označenom konaní konal bez zbytočných prietáhov...

M. P. priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 6 000 EUR, ktoré jej vyplati Krajský súd ... v lehote do 2 mesiacov...

M. P. priznáva náhradu trov konania...“

4. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili účastníci konania: krajský súd v zastúpení predsedníčky listom sp. zn. Spr. 3624/09 z 13. novembra 2009 a právna zástupkyňa sťažovateľky listom z 24. novembra 2009.

4.1 Predsedníčka krajského súdu uviedla tieto podstatné skutočnosti:

„Predmetná vec Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. 15 C 192/1995, bola predložená Krajskému súdu... 18. 04. 2007 po tom, ako Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 3 Cdo 49/2006 zo dňa 31. 01. 2007, z časti zrušil rozsudok tunajšieho súdu č. k. 6 Co 56/2005-420 zo dňa 29. 09. 2005.

Vo veci vytýčil odvolací súd termín pojednávania na deň 31. 01. 2008.

Toto pojednávanie bolo odročené na neurčito z dôvodu zisťovania pobytu žalovaného, keď jeho pobyt nebol známy ani jeho právnomu zástupcovi.

Následne odvolací súd zisťoval pobyt žalovaného dopytmi na evidenciu obyvateľstva (RBGOB), evidenciu väzňov a Mestskú časť B.

Keďže ani týmito úkonmi súdu sa pobyt žalovaného nepodarilo zistiť, odvolací súd mu uznesením č. k. 6 Co 194/2007-476 zo dňa 24. 04. 2009, ustanovil opatrovníčku na konanie,

Na to odvolací súd vytyčil termín pojednávania na deň 30. 04. 2009; toto pojednávanie odročil na termín 24. 09. 2009 za účelom prehľadu plnení poskytnutých žalobkyni zo strany vedľajšieho účastníka konania.

Na tomto pojednávaní odvolací súd vyniesol rozsudok a základný súdny spis sp. zn. 15 C 192/1995, bol súdu prvého stupňa vrátený dňa 06. 11. 2009.

... krajský súd... netrvá na ústnom prerokovaní veci pred ÚS SR.“

4.2 Právna zástupkyňa sťažovateľky vo svojom vyjadrení uviedla: „... *netrváme na ústnom verejnom prejednávani a súhlasíme s upustením od neho.*

Verím, že našej sťažnosti vyhoviete... Rozsudok nám totiž ešte nebol doručený.“

5. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

6. Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania, obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu, ako aj zo spisu ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 133/03 ústavný súd zistil takýto priebeh a stav konania vedeného na krajskom súde pod sp. zn. 6 Co 194/07. Vzhľadom na to, že ústavná sťažnosť smeruje len proti postupu krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 194/07, prehľad procesných úkonov je vykonaný za obdobie od podania odvolania potom, ako bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní 23. februára 2005 (v tejto súvislosti treba už iba uviesť, že žalobu sťažovateľka podala na Okresnom súde Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) 16. októbra 1995, ktorý ju zaevidoval pod sp. zn. 15 C 192/95):

- ústavný súd sa posudzovaním prietáhov v predmetnej veci pred okresným súdom už zaoberal (sťažnosť podala rovnako sťažovateľka) a nálezom č. k. IV. ÚS 133/03-29 z 29. októbra 2003 konštatoval prietahy v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 15 C 192/95, prikázal okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných prietáhov, požadované finančné zadostučinenie sťažovateľke nepriznal a priznal jej trovy konania. Rovnako sa prietahmi v konaní na návrh sťažovateľky zaoberal aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“), ktorý rozsudkom zo 17. mája 2005 (Application no. 9818/02) rozhodol, že vec nebola prejednaná v primeranej lehote a čl. 6 ods. 1 dohovoru bol porušený. Európsky súd pre ľudské práva považoval za primerané priznať sťažovateľke z titulu náhrady za nemajetkovú ujmu 5 000 € a 500 € za výdavky a náklady.

Krajský súd prevzal spis 24. februára 2005, zaevidoval ho pod sp. zn. 6 Co 56/05 a vo veci vykonal tieto úkony:

- 22. septembra 2005 uskutočnil súdne pojednávanie, ktoré odročil na 29. september 2005,
- 29. septembra 2005 rozhodol v merite veci rozsudkom sp. zn. 6 Co 56/05 tak, že sťažovateľke vyhovel a v napadnutej časti zmenil rozhodnutie a odvolanie vedľajšieho účastníka odmietol,
- 24. novembra 2005 krajský súd vrátil spis okresnému súdu,
- 30. decembra 2005 faxom a 2. januára 2006 poštou podal vedľajší účastník konania dovolanie proti rozsudku krajského súdu,
- 16. januára 2006 okresný súd vyzval vedľajšieho účastníka na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie, ktorý ho zaplatil 3. februára 2006,
- 21. februára 2006 okresný súd predložil spis na rozhodnutie o dovolaní Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“),
- 31. januára 2007 najvyšší súd rozhodol vo veci rozsudkom sp. zn. 3 Cdo 49/06 tak, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu v časti, v ktorej odmietol odvolanie vedľajšieho účastníka, v súvisiacom výroku o trovách odvolacieho konania zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie; spis bol okresnému súdu vrátený 5. marca 2007,
- 16. apríla 2007 okresný súd odoslal spis krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní vedľajšieho účastníka,

- 18. apríla 2007 krajský súd prevzal spis a zaevidoval ho pod sp. zn. 6 Co 194/07,
- 25. apríla 2007 dal sudca kancelárii pokyn na nariadenie termínu pojednávania na 31. január 2008; zároveň dal pokyn, aby právni zástupcovia sporových strán predložili plnú moc na zastupovanie,
  - 22. novembra 2007 vedľajší účastník zaslal krajskému súdu kópiu podania, ktorým požiadal najvyšší súd, aby odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu a vydal doplňujúce uznesenie, ktorým rozhodnutie krajského súdu zruší v celom rozsahu a vec vráti krajskému súdu na ďalšie konanie,
  - 31. januára 2008 krajský súd uskutočnil pojednávanie za účasti sťažovateľky a jej právnej zástupkyne a vedľajšieho účastníka konania a právneho zástupcu odporcu, ktorý však nemohol predložiť požadovanú plnú moc na zastupovanie; odporcovi nebolo doručené predvolanie na pojednávanie (ani rozhodnutie najvyššieho súdu), zásielky pošta vrátila s poznámkou „*adresát neznámy*“. Súd pojednávanie odročil na neurčito pre účely zistenia pobytu odporcu,
    - následne (31. januára 2008) krajský súd zisťoval pobyt odporcu prostredníctvom na to príslušných orgánov, ktoré však nezistili žiadne nové okolnosti,
    - 29. februára 2008 právny zástupca odporcu oznámil krajskému súdu, že sa mu nepodarilo zistiť pobyt odporcu,
    - 24. apríla 2008 krajský súd vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľky, aby v lehote 10 dní predložila plnú moc na zastupovanie vo veci; plná moc bola predložená 7. mája 2008,
      - 9. mája 2008 dal sudca kancelárii pokyn na nariadenie termínu pojednávania na 30. apríl 2009,
      - 24. apríla 2009 krajský súd vydal uznesenie sp. zn. 4 Co 194/07, ktorým ustanovil odporcovi opatrovníka na konanie pred súdom z dôvodu, že sa nachádza na neznámom mieste,
        - 27. apríla 2009 právna zástupkyňa sťažovateľky ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní a navrhla, aby súd konal aj v jej neprítomnosti,
          - v súdnom spise na č. 1. 479 je založené uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 49/2006 z 11. decembra 2007, ktorým zamietol návrh vedľajšieho účastníka na

doplnenie rozsudku najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 49/2006 z 31. januára 2007; uznesenie je opatrené doložkou, podľa ktorej nadobudlo právoplatnosť 29. apríla 2009,

- 30. apríla 2009 krajský súd uskutočnil pojednávanie za účasti sťažovateľky, opatrovníčky odporcu a vedľajšieho účastníka; po prednesoch sťažovateľky a vedľajšieho účastníka pojednávanie odročil na 29. september 2009; vedľajšiemu účastníkovi uložil v lehote 30 dní predložiť krajskému súdu kompletný prehľad o plneniach poskytnutých sťažovateľke,

- 1. júna 2009 vedľajší účastník predložil krajskému súdu výpočet poskytnutých plnení sťažovateľke spolu s výpočtom jednotlivých dávok,

- 24. septembra 2009 krajský súd uskutočnil pojednávanie, na ktorom rozhodol v rozsahu zrušujúceho rozhodnutia najvyššieho súdu, t. j. v časti o odmietnutí odvolania vedľajšieho účastníka a o trovách konania; v tomto rozsahu prvostupňový rozsudok potvrdil a zaviazal odporcu uhradiť žalobkyni (sťažovateľke) trovy odvolacieho konania,

- 9. novembra 2009 krajský súd vrátil spis (spolu s rozsudkom sp. zn. 6 Co 194/07 z 24. septembra 2009) okresnému súdu.

III.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

8. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná. Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru EŠLP k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

9. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 194/07 dochádza k porušovaniu sťažovateľkinho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Medze takto určeného predmetu konania stanovila sťažovateľka (kvalifikovane zastúpená právnym zástupcom) v rámci podanej sťažnosti, ale predovšetkým jej petitu, ktorým je ústavný súd viazaný. Ústavný súd v tejto súvislosti už veľakrát (napr. IV. ÚS 155/07) uviedol, že „v sťažnosti je oddelený petit od jej ostatných častí. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľka domáhala. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľka domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označila za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy).“.

10. Judikatúra ústavného súdu sa rovnako ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 6 ods. 1 dohovoru), sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosti veci, správania účastníka konania a postupu súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

10.1 Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že posudzovaná vec nie je sporom, ktorý by bolo potrebné považovať za zložitú vec, ktorá by ovplyvňovala doterajšiu dĺžku konania.

10.2 Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu významnejšiu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom.

10.3 Postup súdu v okolnostiach danej veci (sťažovateľka všeobecne poukazovala na celkovú dĺžku súdneho konania 14 rokov) ovplyvňuje už spomínaný (bod 6) nález sp. zn. IV. ÚS 133/03 z 29. októbra 2003, ktorým ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky v konaní pred okresným súdom vedenom pod sp. zn. 15 C 192/95. Pokiaľ ide o postup krajského súdu, je potrebné viesť, že krajský súd v posledných 4 rokoch vo veci dvakrát meritórne rozhodol. Ústavný súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že o nároku žalobkyne (sťažovateľky), čo sa týka jeho základu a výšky, bolo právoplatne rozhodnuté (i) rozsudkom okresného súdu č. k. 15 C 192/95-368 z 9. septembra 2004 (pokiaľ ide o sumu 146 513 Sk) a (ii) v poradí prvým rozsudkom krajského súdu sp. zn. 6 Co 56/05 z 29. septembra 2005, ktorý nadobudol právoplatnosť 1. decembra 2005 (čo sa týka mesačne poskytovaného peňažného dôchodku na výživu sťažovateľky v sume 2 961 Sk od 1. septembra 2004). Uvedené nároky (i, ii) neboli predmetom dovolacieho prieskumu pred najvyšším súdom, čo vyplýva tiež z odôvodnenia ostatného rozsudku krajského súdu z 24. septembra 2009. Na základe uvedeného je možné uzavrieť, že o možných priet'ahoch v konaní krajského súdu sa dá uvažovať iba v rozsahu rozhodovania krajského súdu o trovách konania (v tejto časti dovolací súd zrušil v poradí prvý rozsudok krajského súdu z 29. septembra 2005). Pokiaľ dovolací súd zrušil v poradí prvý rozsudok krajského súdu z 29. septembra 2005 v časti, v ktorej tento odmietol odvolanie vedľ'ajšieho účastníka, uvedená okolnosť k nároku sťažovateľky (i, ii), ktorý bol právoplatne priznaný oveľa skôr, nezohrala žiadny praktický význam a bola skôr posúdením akademickým. Pokiaľ potom ústavný súd prihliadal aj na význam posudzovaného zvyšku nároku (o trovách konania,

pozn.) pre sťažovateľku (bod 10), nemohol pri svojom rozhodovaní nezohľadniť skutočnosť, že o istine a jej výške bolo právoplatne rozhodnuté najneskôr 1. decembra 2005.

11. Ak by aj ústavný súd posudzoval celkovú dobu trvania veci na krajskom súde mimo už uvedeného rámca (bod 10), treba vychádzať zo skutočnosti, že krajský súd prvýkrát prevzal spis 24. februára 2005, aby rozhodol o podanom odvolaní vedľajšieho účastníka aj sťažovateľky, a zaevidoval ho pod sp. zn. 6 Co 56/05. Krajský súd v merite veci rozhodol 29. septembra 2005 a rozhodnutie spolu so spisom vrátil okresnému súdu 24. novembra 2005. Vzhľadom na vykonané procesné úkony, ako aj dĺžku konania 8 mesiacov nie je možné konštatovať prieťahy v konaní. V období od 25. novembra 2005 do 17. apríla 2007 krajský súd nemohol vo veci vykonávať žiaden relevantný úkon, pretože spis bol vrátený okresnému súdu. V dôsledku tejto skutočnosti nemohlo ani dochádzať k zbytočným prieťahom v konaní pred krajským súdom. Pokiaľ ide o postup krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 194/07 v období po 18. apríli 2007, ústavný súd nezistil žiadny významný prieťah, ktorý by bolo možné pričítať na vrub krajskému súdu. Napadnuté konanie nebolo poznačené nečinnosťou (aj keď stanovenie termínu pojednávania na 31. január 2008 v apríli 2007 vykazuje znaky neefektivity zo strany krajského súdu, pozn.), inak ani sťažovateľka nekonkretizovala v tomto štádiu konania žiadne obdobie nečinnosti tohto súdu. Procesné úkony krajského súdu v inkriminovanom období smerovali k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľky, čo je hlavným účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (II. ÚS 61/98). Postup krajského súdu sa v tomto období zjavne nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné vzhľadom na predmet konania kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

12. Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že krajský súd vo veci sp. zn. 6 Co 194/07 nebol nečinný a vykonával procesné úkony na odstránenie stavu právnej neistoty, aj keď celkové trvanie tohto konania je 29 mesiacov. Z hľadiska komplexného posúdenia inkriminovaného obdobia napadnutého konania (pozri aj bod 10.3) však postup krajského súdu nemožno považovať za porušenie základného práva sťažovateľky na

prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

13. Ústavný súd v súvislosti s namietanými priet'ahmi v konaní krajského súdu vedenom pod sp. zn. 6 Co 194/07 opakovane poukazuje na skutočnosť, že „ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe nemusí ešte zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru“ (I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04). Nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy [čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 92/03)]. V prípade, keď ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03) alebo ho odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 17/01, I. ÚS 57/01, I. ÚS 27/02, III. ÚS 199/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04).

14. V neposlednom rade ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že v danej veci o odvolaní vedľ'ajšieho účastníka krajský súd rozhodol 24. septembra 2009 a rozhodnutie aj so spisom vrátil okresnému súdu 9. novembra 2009. Tým krajský súd vykonal vo veci všetky úkony, ktoré mu zákon ukladá. Konanie vo veci bolo skončené pred krajským súdom, a preto už nemôže žiadnym relevantným spôsobom dochádzať k priet'ahom v konaní. Podľa názoru ústavného súdu skončením konania pred krajským súdom bol ukončený stav právnej neistoty sťažovateľky, a tým sa naplnil účel základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, preto nemožno na základe skutočností uvedených v sťažnosti považovať postup krajského súdu za taký, ktorý by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle citovaného článku ústavy.

15. Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. januára 2010